

Η μόνη χρήση που σέβεται την Αγία Σοφία, είναι ως χριστιανικού ναού

/ [Αγία Σοφία](#)

“Η μόνη χρήσις, η οποία σέβεται και αναδεικνύει την αλήθειαν και την ιεράν αποστολήν της Αγίας Σοφίας, είναι η λειτουργία της ως χριστιανικού ναού” αναφέρει η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος σε επιστολή του προς τον Μητροπολίτη Φαναρίου κ. Αγαθάγγελο.

Ο Παναγιώτατος εκφράζει τις ευχαριστίες του προ τον Μητροπολίτη Φαναρίου “διά τήν πηγαίαν καί είλικρινή έκφραση τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί τῆς ὑποστηρίξεως πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον” και προσθέτει μεταξύ άλλων: “Ο ναός της του Θεού Σοφίας ως αρχιτεκτονική αποτύπωσις της εν Χριστῷ απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους και συμπάσης της κτίσεως ανήκει εις ολόκληρον την ανθρωπότητα. Η αναγνώρισίς του ως μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικῆς κληρονομίας εκφράζει εμμέσως και αυτήν την αλήθειαν και δεν συνδέεται μόνον με το απαράμιλλον μεγαλείον του αρχιτεκτονήματος, με την αγιογράφησιν και τον διάκοσμόν του”.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Φαναρίου, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀγαθάγγελε, Γενικέ Διευθυντά τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ

Ἱερότητι καί εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ὁλοθύμως εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν δήλωσιν ὑμῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζετε τὴν βαθεῖαν λύπην ὑμῶν ἐπὶ τῇ προσφάτως ληφθείσῃ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κρατικῶν ἀρχῶν ἀποφάσει μετατροπῆς τοῦ μουσείου τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς μουσουλμανικόν τέμενος.

Ἡ χριστιανικὴ ναοδομία εἶναι ἀνυπέρβλητος θεολογικὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμπνεύσεως ἐκφράζει ὀρθοτόμως τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Τριαδικόν Θεόν, εἰς τὴν πανσωστικὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καί εἰς τὴν ἐσχατολογικὴν πλήρωσιν καί τὴν πληρότητα τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ἐκπροσωπεῖ καί διακηρύττει μέ μοναδικόν τρόπον ὁ Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Οὐδεμία παρέμβασις εἰς τό οἰκοδόμημα δύναται νὰ ἐπικαλύψῃ, νὰ ἀλλοιώσῃ ἢ νὰ ἐξαφανίσῃ τό εὐάγγελον μήνυμα καί τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ναοῦ, περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει σοφῶς λεχθῇ, ὅτι ἀποτελεῖ «τὴν ἀρχιτεκτονικὴν διατύπωσιν τοῦ δόγματος τῆς Χαλκηδόνος», ἡγουν τῆς πίστεως εἰς τό «ἁεὶ μυστήριον» τῆς Θεανθρωπινότητος, εἰς τὴν ἔνωσιν καί ἀλληλο – περιχώρησιν, ἐν τῷ ἐνὶ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως, «ἄσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως».

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, μόνον ἡ χρῆσις τοῦ ὑπερόχου τούτου ἱεροῦ οἰκοδομήματος ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν οὐσίαν του καί τὴν λυτρωτικὴν μαρτυρίαν του. Εἰς αὐτόν τόν πανῖερον χῶρον, τά πάντα ὑμνοῦν τόν Χριστόν, τόν ἔνσαρκον Λόγον, τόν ἐν ἀρχῇ καί τόν ἐρχόμενον. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, ἀπορρίπτεται ἀπὸ τό Ἰσλάμ. Οἱ μουσουλμάνοι πιστοὶ προσηύχοντο μετὰ τὴν μετατροπὴν τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τέμενος, ἐπὶ 481 ἔτη, ἐντὸς ἐνός χριστιανικοῦ ναοῦ, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ χριστιανικῇ, γενικῶς καί ὅχι μόνον λόγῳ τῶν ἀγιογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκαλύφθησαν. Ἡ μόνη χρῆσις, ἡ ὁποία σέβεται καί ἀναδεικνύει τὴν ἀλήθειαν καί τὴν ἱεράν ἀποστολὴν τῆς Ἀγίας Σοφίας, εἶναι ἡ λειτουργία τῆς ὡς χριστιανικοῦ ναοῦ.

Ὁ ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὡς ἀρχιτεκτονικὴ ἀποτύπωσις τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί συμπάσης τῆς κτίσεως ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀναγνώρισίς του ὡς μνημείου παγκοσμίου πολιτισμικῆς κληρονομίας ἐκφράζει ἐμμέσως καί αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καί δέν συνδέεται μόνον μέ τό ἀπαράμιλλον μεγαλεῖον τοῦ ἀρχιτεκτονήματος, μέ τὴν ἀγιογράφησιν καί τόν διάκοσμόν του.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν ἅπαξ ἔτι διὰ τήν πηγαίαν καί εἰλικρινῆ ἔκφραση τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καί τῆς ὑποστηρίξεως πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τήν ζωὴν καί τήν καλὴν μαρτυρίαν τοῦ ὁποίου, πάντοτε ἐν ἀταλαντεύτῳ πιστότητι πρὸς τάς ἀποστολικὰς παραδόσεις καί ἐν ἀκαμάτῳ μερίμνῃ διὰ τὸν ἐκάστοτε σύγχρονον ἄνθρωπον, εἶναι παρόν τό πνεῦμα τῆς Ἀγίας Σοφίας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τήν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

,βκ ´ Αὐγούστου κζ ´